

บทที่ 1

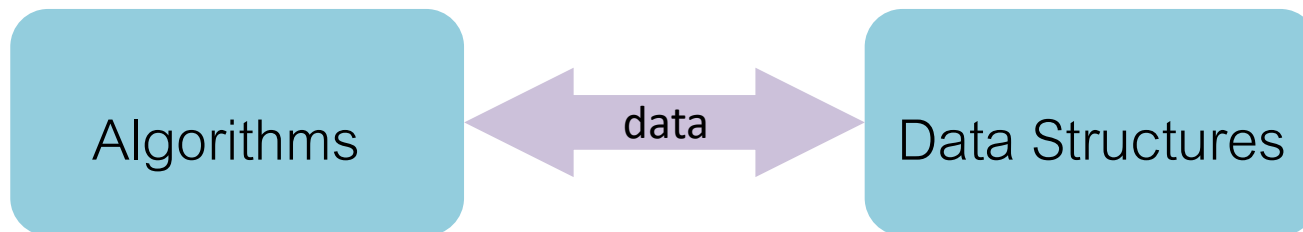
โครงสร้างข้อมูลเบื้องต้น

สุนทรี คุ่มไพโรจน์

การเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์

พื้นฐานที่สำคัญคือ

- อัลกอริทึม (Algorithms)
- โครงสร้างข้อมูล (Data Structures)

อัลกอริทึม

- ลำดับขั้นตอนวิธีในการทำงานของโปรแกรมเพื่อแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง
- การปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ช่วยแก้ปัญหาหรือประมวลผลให้สำเร็จได้ตามต้องการ

A data structure

*“An organization of information,
usually in memory,
for better algorithm efficiency.”*

*Credit: Black, Paul E. (15 December 2004). ["data structure"](#).
In Pieterse, Vreda; Black, Paul E. (eds.).
Dictionary of Algorithms and Data Structures [online].
[National Institute of Standards and Technology](#).*

โครงสร้างข้อมูล

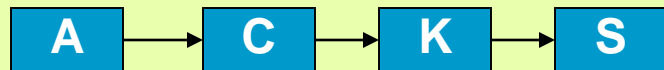
- การจัดเก็บข้อมูลเป็นกลุ่มที่สัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกัน
- อาจจะเป็นการรวมระหว่างข้อมูลประเภทเดียวกัน ต่างประเภทกัน หรือต่างโครงสร้างข้อมูลกันก็ได้
 - เพื่อให้สะดวกในการเรียกใช้
 - เพื่อประสิทธิภาพของการทำงาน

ประเภทของโครงสร้างข้อมูล

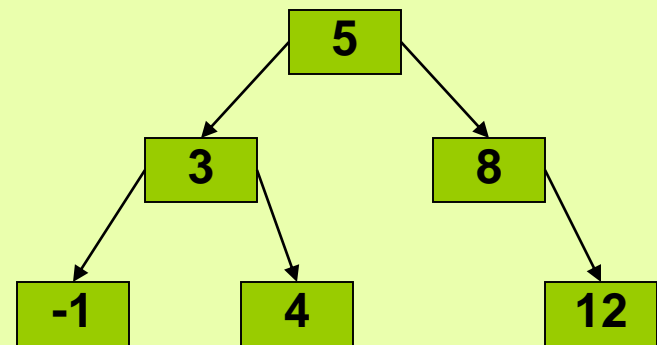
- Basic Data Type(ประเภทข้อมูลพื้นฐาน)
 - Primitive Data Type(มีในภาษานั้นๆแล้ว) เช่น char, int, float
 - Structure Data Type(มีในคำสั่งของภาษานั้นๆ) เช่น array, struct
 - Pointer

- Abstract Data Type(ประเภทข้อมูลนามธรรมหรือประเภทข้อมูลที่สร้างขึ้น)

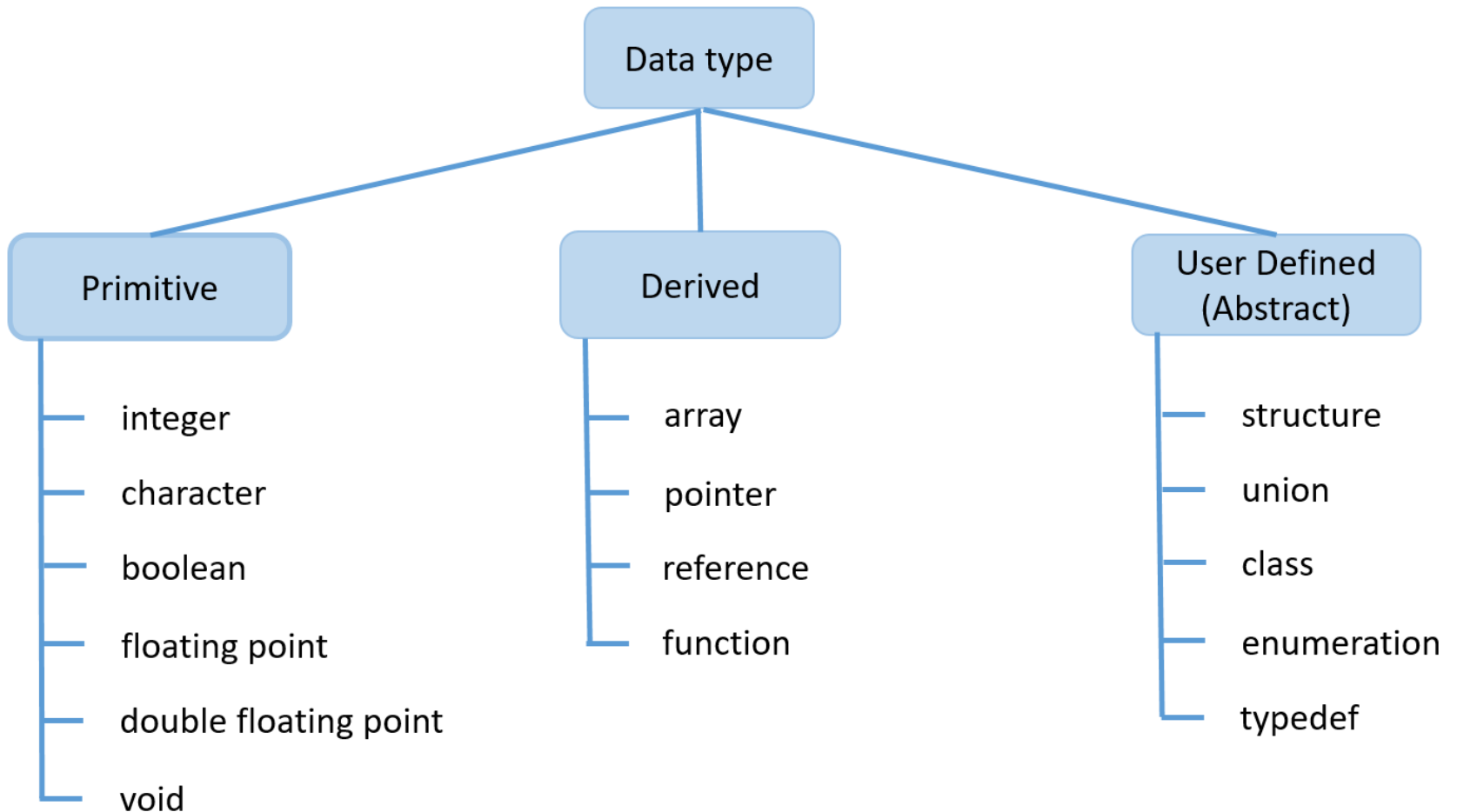
- Linear Data Structure

- Non-linear Data Structure

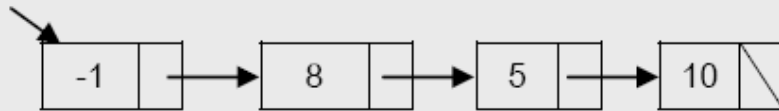

Data Type ในภาษา C

ที่มา: <https://www.geeksforgeeks.org/c-data-types/>

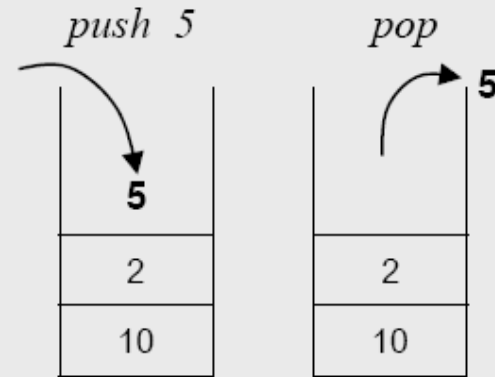
Abstract Data Types

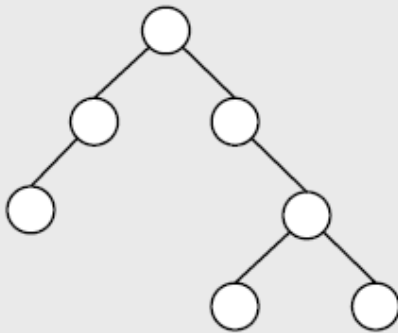
Linked list

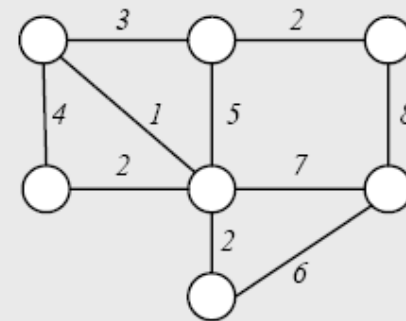
Queue

Stack

Tree

Graph

ที่มา: <https://sites.google.com/site/pmtcitajmon/home/hnwy-thi-1-rucak-kab-khorngsrang-khx-mul-laea-xal-kx-ri-thum>

ประโยชน์ของโครงสร้างข้อมูลในการเขียนอัลกอริทึม

- เพื่อนำโครงสร้างข้อมูลที่มีอยู่แล้ว มาประยุกต์แก้ปัญหา
- เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเขียนโปรแกรม
- เพื่อให้สามารถเลือกใช้โครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึมที่เหมาะสมในงานนั้นๆ

Basic Data Type

ชนิดข้อมูล	Memory (Bytes)	Range(พหุ)	Format in C
char	1	-128 ถึง 127	%c
signed char	1	-128 ถึง 127	%c
unsigned char	1	0 ถึง 255	%u
int	4	-2,147,483,648 ถึง 2,147,483,647	%d
unsigned int	4	0 ถึง 4,294,967,295	%u
short int	2	-32,768 ถึง 32,767	%hd
unsigned short	2	0 ถึง 65,535	%hu
long	8	$-(2^{63})$ to $(2^{63})-1$	%ld
float	4		%f
double	8		%lf

<https://www.geeksforgeeks.org/data-types-in-c/>

พิสัยในการเก็บข้อมูล

- พิสัยในการเก็บข้อมูลที่เป็นเลขฐานสอง (Binary system) นั้น คำนวณจากจำนวนบิตที่ใช้ในการจัดเก็บต่อหนึ่งตัวอักษรหรือตัวเลขหนึ่ง
- 1 bytes = 8 bits
- กรณีของ int ใช้ 4 bytes = 32 bits
บิตแรกแทนเครื่องหมาย
เหลือจำนวนบิตที่แปลงเป็นตัวเลขได้ 31 บิต
 $2^{31} = 2,147,483,648$
ดังนั้นหากจัดเก็บในรูป 2's complement
พิสัยของ int คือ - 2,147,483,648 ถึง 2,147,483,647
ตัวอย่างโปรแกรมพิมพ์ค่าสูงสุดต่ำสุดของจำนวนเต็มชนิดต่างๆ (L1.C)

L1.c

```
1 // Program MaxMin.c
2
3 #include <stdio.h>
4 #include <limits.h>
5
6 int main() {
7     printf("Constants\t Value\n");
8     printf("CHAR_BIT\t %d\n", CHAR_BIT);
9     printf("CHAR_MAX\t %d\n", CHAR_MAX);
10    printf("CHAR_MIN\t %d\n", CHAR_MIN);
11    printf("SCHAR_MAX\t %d\n", SCHAR_MAX);
12    printf("SCHAR_MIN\t %d\n", SCHAR_MIN);
13    printf("UCHAR_MAX\t %u\n", UCHAR_MAX);
14    printf("INT_MAX\t %d\n", INT_MAX);
15    printf("INT_MIN\t %d\n", INT_MIN);
16    printf("UINT_MAX\t %u\n", UINT_MAX);
17    printf("SHRT_MAX\t %hd\n", SHRT_MAX);
18    printf("SHRT_MIN\t %hd\n", SHRT_MIN);
19    printf("USHRT_MAX\t %hu\n", USHRT_MAX);
20    printf("LONG_MAX\t %ld\n", LONG_MAX);
21    printf("LONG_MIN\t %ld\n", LONG_MIN);
22    printf("ULONG_MAX\t %lu\n", ULONG_MAX);
23    return 0;
24 }
```

เลขจำนวนเต็ม (Integer)

- เซตของจำนวนเต็ม
 $\{ \dots, -3, -2, -1, 0, 1, 2, 3, \dots \}$
- เก็บข้อมูลในหน่วยความจำ(**memory**)ของคอมพิวเตอร์
ในรูปเลขฐานสอง
ตัวอย่าง **integer** ที่มีค่าเท่ากับ **13** สามารถเก็บได้ดังนี้

0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ข้อมูลชนิดจำนวนเต็มในภาษา C

- ตัวอย่างการประกาศข้อมูลชนิดจำนวนเต็ม

```
int age;
```

- ตัวอย่างการกำหนดค่าให้กับตัวแปร

```
age = 15;
```

- ตัวอย่างโปรแกรมพิมพ์พิกัดของจุด(L2.c) จากหนังสือ สสวท.

L2.c

```
1 // Program: Coord.c
2 // จาก หนังสือเรียน สสวท.
3 #include <stdio.h>
4 void main() {
5     int x1 , y1;
6     int x2=5, y2=0;
7     x1=2;
8     y1=3;
9     printf("The first coordinate is (%d, %d).\n", x1,y1);
10    printf("The second coordinate is (%d, %d).\n", x2,y2);
11 }
12
```


เลขฐาน

- คอมพิวเตอร์มีพื้นฐานมาจากเลขฐาน 2
- ตัวอย่างเลขฐาน 2 $(1101)_2$
$$= 1 \times 2^3 + 1 \times 2^2 + 0 \times 2^1 + 1 \times 2^0$$
$$= 8 + 4 + 0 + 1$$
$$= (13)_{10}$$
- ตัวอย่างโปรแกรมพิมพ์เลขฐานต่างๆ (L3.C)

L3.c

```
1 // program: prnD-O-X.c
2 #include <stdio.h>
3
4 void main() {
5     int a=78;
6
7     printf("Value %d in decimal is %d.\n", a,a);
8     printf("Value %d in octal is %o.\n", a,a);
9     printf("Value %d in hexadecimal is ", a);
10    printf("%x  or %X. \n", a,a);
11
12 }
13
```

แปลงเลขฐาน

- จาก ฐาน 10 \rightarrow 53 ไปเป็น ฐาน 2
- จาก ฐาน 10 \rightarrow 53 ไปเป็น ฐาน 8
- จาก ฐาน 10 \rightarrow 53 ไปเป็น ฐาน 16
- จาก ฐาน 2 \rightarrow 11101 ไปเป็น ฐาน 10
- จาก ฐาน 8 \rightarrow 57 ไปเป็น ฐาน 10
- จาก ฐาน 16 \rightarrow 5A ไปเป็น ฐาน 10
- จาก ฐาน 10 \rightarrow 8 ไปเป็น ฐาน 3
- นาฬิกา ก็ใช้ระบบเลขฐาน เหมือนกัน ?

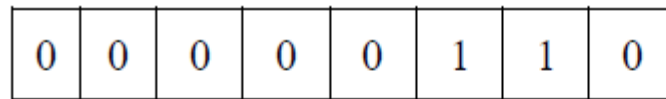
Binary number representation

- Unsigned representation
- Signed magnitude representation
- 1's complement system
- 2's Complement System

Binary value	Unsigned interpretation	Signed magnitude representation	Ones' complement interpretation	Twos' complement interpretation
00000000	0	+0	+0	+0
00000001	1	1	1	1
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
01111101	125	125	125	125
01111110	126	126	126	126
01111111	127	127	127	127
10000000	128	-0	-127	-128
10000001	129	-1	-126	-127
10000010	130	-2	-125	-126
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
11111101	253	-125	-2	-3
11111110	254	-126	-1	-2
11111111	255	-127	-0	-1

Signed magnitude representation

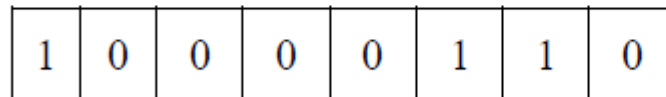
- มีการแบ่งพื้นที่ที่เป็น 2 ส่วน คือส่วน **magnitude** (ค่าขนาดของบิตตัวเลข) และ **sign bit** ที่จะอยู่ที่บิตที่มีค่าสูงสุด
- ตัวอย่างการเก็บ จำนวนเต็ม 6 และ -6

เก็บจำนวนเต็ม 6

บิตเครื่องหมาย (sign bit)

เก็บจำนวนเต็ม -6

บิตเครื่องหมาย

ที่มา:

<http://www.cs.gordon.edu/courses/cps111/Notes/Binary%20number%20system/binary.html>

1's complement system

- ส่วนเติมเต็มหนึ่ง
- เป็นการเปลี่ยนค่าสถานะของทุกบิต(**bit**)ให้เป็นบิตตรงกันข้าม
- ถ้าบิตเป็น 1 ให้เปลี่ยนเป็น 0 และถ้าบิตเป็น 0 ให้เปลี่ยนเป็น 1
- ตัวอย่างที่ 1

$$+12 = 0000\ 1100$$

$$-12 = 1111\ 0011 \text{ (ส่วนเติมเต็มหนึ่ง)}$$

- ตัวอย่างที่ 2

$$+18 = 0001\ 0010$$

$$-18 = 1110\ 1101 \text{ (ส่วนเติมเต็มหนึ่ง)}$$

2's Complement System

- ส่วนเติมเต็มสอง
- เกิดจาก **1's complement** บวก 1 ที่บิตขวาสุด(หลังสุด)
- ตัวอย่างที่ 1
- $+12 = 0000\ 1100$
- $-12 = 1111\ 0011$ (ส่วนเติมเต็มหนึ่ง)
- $1111\ 0011 + 1$
- $-12 = 1111\ 0100$ (ส่วนเติมเต็มสอง)

ที่มา: <https://www.geeksforgeeks.org/binary-representations-in-digital-logic/>

การดำเนินการบวกเลขจำนวนเต็ม

- ให้นำเลขฐานสองของทั้ง **2** จำนวนมาบวกกัน
- ตัวอย่าง 1 การหาผลบวกของ $5 + 7$
- 00000101 คือ 5
- $+ \underline{00000111}$ คือ 7
- 00001100 ผลลัพธ์ คือ 12

การดำเนินการลบเลขจำนวนเต็ม

- ให้ใช้วิธีการบวก
- ให้ตัวเลขหลังเครื่องหมายลบ คือ เลขจำนวนเต็มลบ
- ให้หา **2's complement** ของเลขจำนวนเต็มลบนั่น เพราะคอมพิวเตอร์ จัดเก็บโดยใช้ระบบ **2's complement**
- บวกตัวเลขที่อยู่ด้านหน้ากับ **2's complement** ของตัวเลขที่อยู่ด้านหลัง
- ตัวอย่าง **5-6** คือ การหาผลบวกของ $5 + (-6)$
- 00000101 คือ 5
- $+11111010$ คือ **2's complement** ของ -6
- 11111111 ผลที่ได้เป็น **2's complement** ของ -1

การตรวจความผิดพลาด

- **Overflow**

- ปรากฏการณ์ การล้น
- เกิดขึ้นในกรณีที่ผู้โปรแกรมคำนวณแล้วได้ตัวเลขที่มีขนาดใหญ่กว่าความจุของหน่วยความจำ ส่วนใหญ่เกิดจากการบวกแล้วได้จำนวนเต็มที่เกินขนาดความจุ

- **Underflow**

- ปรากฏการณ์ น้อยเกินกว่าจะเก็บ
- เกิดขึ้นในกรณีที่ผู้โปรแกรมคำนวณแล้วได้ตัวเลขที่มีค่าน้อยมากจนไม่สามารถนำไปเก็บในหน่วยความจำได้ ตรงข้ามกับ **overflow**

Real(จำนวนจริง)

- เป็นเลขทศนิยม **floating point**
- โดยทางวิทยาศาสตร์จะเขียนให้อยู่ในรูป **normalized** เช่น
 - 1.52×10^{15}
 - สำหรับเลข -0.001 สามารถเขียนให้อยู่ในรูป normalized ได้เป็น -1.0×10^{-3}
- จัดเก็บข้อมูลในหน่วยความจำในรูปเลขฐานสองเช่นเดียวกับ **Integer**
- เลขฐานสองที่ normalized เขียนคล้ายกับเลขฐานสิบ ตัวอย่างเช่น
$$1.1011 \times 2^5 = 110110$$

ตัวอย่างโปรแกรมจำนวนจริง **L11.c**

```

1  #include <stdio.h>
2
3  void main() {
4      int num1,num2,num3,sum;
5      float ave;
6
7      printf("Enter First Integer:");
8      scanf("%d",&num1);
9      printf("Enter Second Integer:");
10     scanf("%d",&num2);
11     printf("Enter third Integer:");
12     scanf("%d",&num3);
13     sum = num1+num2+num3;
14     ave = (float) sum/3;
15     printf("\nAverage of the three numbers is %6.4f.\n", ave);
16 }
17

```

Real(จำนวนจริง)

- การแปลงเลขทศนิยมฐานสิบ ให้เป็น เลขทศนิยมฐานสอง
- ตัวอย่าง จำนวนจริง **6.625** มีค่าเลขฐานสองเท่ากับ **110.101**

$$1 \times 2^2 + 1 \times 2^1 + 0 \times 2^0 + 1 \times 2^{-1} + 0 \times 2^{-2} + 1 \times 2^{-3}$$

และมีค่าเท่ากับ

$$4 + 2 + 0 + \frac{1}{2} + \frac{0}{4} + \frac{1}{8} = 6.625$$

- เขียนให้อยู่ในรูป normalized $(110.101)_2 = (1.10101)_2 \times 2^2$
- $110110 = 1.101100 \times 2^5$

การแปลงเลขฐานสิบเป็นเลขฐานสอง

- ให้คูณเลขทศนิยมฐานสิบด้วย 2 จนกว่า เลขทศนิยมจะมีค่าเป็นศูนย์
ผลลัพธ์คือเลขจำนวนเต็ม(หน้าจุดทศนิยม) แต่ละครั้งจะเป็น
ค่าเลขฐานสองที่ได้

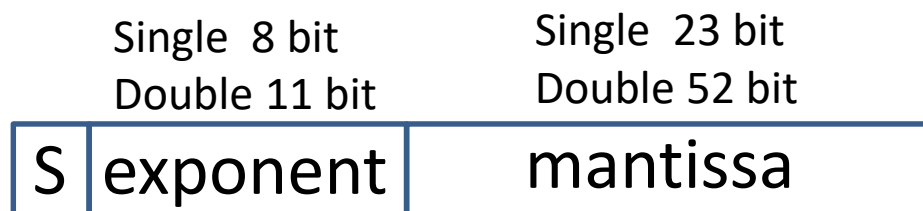
ตัวอย่างเช่น **0.125**

$$\begin{array}{l} 0.125 \times 2 = 0.25 \\ 0.25 \times 2 = 0.50 \\ 0.5 \times 2 = 1.00 \end{array}$$

จำนวนจริง **0.125** มีค่าเลขฐานสองเท่ากับ **0.001**

หน่วยความจำที่ใช้เก็บจำนวนจริง

- ตัวแปร float จะใช้รูปแบบ single precision ใช้หน่วยความจำขนาด 32 บิต
- ตัวแปร double จะใช้รูปแบบ double precision ใช้หน่วยความจำขนาด 64 บิต
- การจัดเก็บจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน
 - บิตเครื่องหมาย(**S**) มีค่าเป็น 0 สำหรับกรณีที่จำนวนจริงมีค่าบวก มีค่าเป็น 1 กรณีที่จำนวนจริงมีค่าเป็นลบ
 - แมนทิสซา (**mantissa**) ใช้เก็บตัวเลขที่อยู่หลังจุดทศนิยม
 - เลขยกกำลัง (**exponent**) ซึ่งจะมีทั้งยกกำลังเป็นบวก และเป็นลบ

http://cstl-csm.semo.edu/xzhang/Class%20Folder/CS280/Workbook_HTML/FLOATING_tut.htm

Mantissa

- ก่อนจัดเก็บค่า mantissa ต้องถูก normalized ก่อน
- ตัวอย่างเช่น เลข $(13.625)_{10} = (1101.101)_2$
- ทำการ normalized จะได้ 1.101101×2^3
- โดยการจัดเก็บ เลข 1 ที่อยู่หน้าจุดทศนิยมจะถูกตัดทิ้ง เนื่องจากซ้ำซ้อน
- ให้นิสิตลองทำ normalized ของตัวเลขต่อไปนี้

0.001101, 1.001, 1000100.1

Exponent

- การจัดเก็บในหน่วยความจำตามมาตรฐานของ IEEE 754 สำหรับตัวแปร float (single precision) ใช้เนื้อที่ 32 บิต
- ส่วนของ exponent ใช้เนื้อที่ 8 บิต
- ช่วงตัวเลขของ exponent ที่เป็นไปได้คือ -127 ถึง 128
- ค่าเลขยกกำลังที่จัดเก็บ = ค่ายกกำลังที่คำนวณได้จริง + ค่า bias(127)
- เพื่อปรับ exponent ให้เป็นตัวเลข unsigned

Exponent (E)	Adjusted (E + 127)	Binary Representation
5	+162	10100010
0	+127	01111111
-10	+117	01110101
128	+255	11111111
-1	+126	01111110

[http://cstl-csm.semo.edu/xzhang/Class%20Folder/CS280/Workbook HTML/FLOATING tut.htm](http://cstl-csm.semo.edu/xzhang/Class%20Folder/CS280/Workbook%20HTML/FLOATING%20tut.htm)

- ตัวอย่างการเก็บ **6.625** ในหน่วยความจำขนาด 32 บิต
- แปลงเป็นเลขฐานสองจะได้ 110.101
- เขียนให้อยู่ในรูป normalized $(110.101)_2 = (1.10101)_2 \times 2^2$
- จับเก็บในหน่วยความจำดังนี้

S	exponent	mantissa
0	1000 0001	101 0100 0000 0000 0000 0000

- ให้นิสิตลองจัดเก็บค่าต่อไปนี้

-1.01, 0.001101, 111001.01

S	exponent	mantissa
0	5+127	110 0101 0000 0000 0000 0000

How about?

- 0.0

Real(จำนวนจริง) ในภาษาซี

ประกอบด้วย

- float, double, long double
 - ตัวแปรชนิด **float** มีจำนวนตำแหน่งทศนิยมน้อยกว่า **double** และ **long double** ตามลำดับ
 - รูปแบบการพิมพ์ **%f** ใช้แสดงข้อมูลจำนวนจริง เช่น 300.545
 - รูปแบบการพิมพ์ **%e** ใช้แสดงข้อมูลจำนวนจริงในรูปสัญกรณ์เชิงวิทยาศาสตร์ เช่น 3.00545**e+02** และ 3.00545**E+02** ตามลำดับ
- ตัวอย่างโปรแกรมจำนวนจริง **L12.c, L6.c**

L12.c

```
1 #include <stdio.h>
2
3 void main() {
4     float s;
5
6     s = 300.545;
7     printf("\nScore are %f %6.4f %e %E\n", s, s, s,s);
8 }
9
```

L6.c

```
1  #include <stdio.h>
2
3  void main() {
4      float  tempFri;
5      double tempSat;
6      long double tempSun;
7
8      tempFri = 12.345;
9      printf("Friday temperature: %7.2f, ", tempFri);
10     printf("%10.3e,  %10.3E.\n",tempFri, tempFri);
11     tempSat = 12.465e-5;
12     printf("Saturday temperature: %7.2lf, ", tempSat);
13     printf("%10.5le,  %10.5lE.\n",tempSat, tempSat);
14     tempSun = 584.365E+17;
15     printf("Sunday temperature: %7.2Lf, ", tempSun);
16     printf("%10.3Le,  %10.3LE.\n",tempSun, tempSun);
17
18 }
19
```

ข้อมูลตัวอักษร

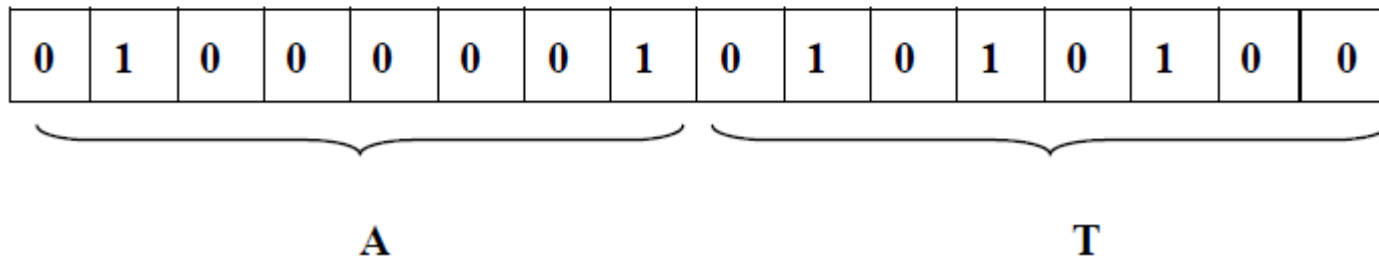
ตัวอักษรแต่ละตัวแทนด้วยรหัสไบนารี เช่น

อักษร A แทนด้วยรหัสไบนารี 01000001

อักษร T แทนด้วยรหัสไบนารี 01010100

‘A’ และ ‘T’

เมื่อนำอักษรนี้ไปเก็บไว้ในหน่วยความจำขนาด 16 บิต จะได้

- ตัวอย่างโปรแกรม (L4.c)

L4.c

```
1 //from https://www.programiz.com/c-programming/c-input-output
2 #include <stdio.h>
3 int main()
4 {
5     char chr;
6     printf("Enter a character: ");
7     scanf("%c",&chr);
8
9     // When %c text format is used,
10    // character is displayed in case of character types
11    printf("You entered %c.\n",chr);
12
13    // When %d text format is used,
14    // integer is displayed in case of character types
15    printf("ASCII value of %c is %d.", chr, chr);
16    return 0;
17 }
18
```

ข้อมูล Boolean

- ข้อมูลประเภทบูลีน คือ ข้อมูลที่มีค่าเป็นจริง (true) หรือเท็จ(false)
- ในภาษา C การเรียกใช้ข้อมูลนี้ ต้อง include library `stdbool.h` ดังตัวอย่าง `L14.c`
- ข้อมูลประเภทบูลีนมักจะใช้กับคำสั่งที่มีการเช็คเงื่อนไขการทำงานของโปรแกรม เช่น คำสั่ง `if statement`
- ตัวแปรประเภทบูลีน อาจจะใช้ร่วมกับ `logical operator` ดังในตัวอย่าง `L15.c`
- การใช้ `relational operator` ทำให้เกิดข้อมูล Boolean
- หมายเหตุ `true` กับ `false` เป็น reserved word ในภาษา C

L14.c

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdbool.h>
3
4  int main (){
5      bool one = true;
6      bool zero = 0;
7
8      if (one){
9          printf("Proposition is true.\n");
10     } else {
11         printf("Proposition is false.\n");
12     }
13     if (zero){
14         printf("Proposition is true.\n");
15     } else {
16         printf("Proposition is false.\n");
17     }
18
19     return 0;
20 }
```

Boolean logical operator in C

Boolean operator	meaning	example
&&	and	(a>0)&&(b<1)
	or	(x==y) (z==y)
!	not	!(x==0)

- ตัวอย่างการใช้งาน
if(x > max) max = x;
if(1 < i && i < 10)
- ตัวอย่างโปรแกรมบูตลิน(L5.C,L13.c, L15.c)

Relational operator

Relational operator	meaning	example
<	Less than	1<2
<=	Less than or equal	x<=y
>	Greater than	3>4
>=	Greater than or equal	x>=1
==	Equal	5==5
!=	Not equal	6!=6

L5.c

```
1 //from https://ubuntuforums.org/showthread.php?t=1826759
2 #include <stdio.h>
3 #include <stdbool.h>
4
5 bool function(){
6     static int i = 0;
7     return i++ % 2 == 0;
8 }
9
10 int main(){
11     int i;
12
13     for (i = 0; i < 10; ++i){
14         printf("function() returned: %s\n",
15             function() ? "true" : "false");
16     }
17     return 0;
18 }
19
```

L13.c

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main() {
4      int x,y;
5
6      printf("\nEnter an value of x:",);
7      scanf("%d",&x);
8      printf("\nEnter an value of y:");
9      scanf("%d",&y);
10     printf("Examples of logical expression\n");
11     printf("=====\\n");
12     printf(" x && y      : %d\\n",x&&y);
13     printf(" x || y      : %d\\n",x||y);
14     printf(" !x          : %d\\n",!x);
15     printf(" !y          : %d\\n",!y);
16     printf(" (x>0) && (y>0) : %d\\n", (x>0) && (y>0));
17     printf(" (x>0) || (y>0) : %d\\n", (x>0) || (y>0));
18
19 }
20
```

L15.c

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdbool.h>
3  int main() {
4      bool a = 1;
5      bool b = 0;
6
7      // using "and" operator
8      if (a && b)
9          printf("True && False is True. (wrong)\n");
10     else
11         printf("True && False is False. (correct)\n");
12
13     // using "or" operator
14     if (a || b)
15         printf("True || False is True. (correct)\n");
16     else
17         printf("True || False is False. (wrong)\n");
18
19     return 0;
20 }
```